

Taki nasveti zadevajo na primer direktne volitve po kmečkih občinah, kjer naj bi vsaka krajevna občina bila tudi volilni okraj, ali dosledno zastopanje interesov v vseh skupinah, tako, da bi na primer vsi trgi, obrtni kraji, mesta, katera zdaj s kmečkimi občinami volijo, bila iz teh izključena in oni skupini pridodana, kateri že po naravi ali postavno pripadajo, namreč k mestni skupini.

(Konec prih.)

Cerkvene zadeve.

Nadžupnijska cerkev v Rogatecu.

Poroča se nam: Prenovljena je nadžupnijska cerkev rogaska. Vseh pet oltarjev je dobilo nove, okusno izdelane in popolnoma pozlačene tabernakelne. Stroški vseh popravil znašajo okoli 3000 gold., ki se bodo poravnali s prostovoljnimi doneski domačih in vnanjih dobrotnikov. Ravno te dni je dovolil cerkveni konkurenčni odbor tudi nove slikane šipe iz katedralnega stekla, ki bodo stale blizu 1000 gold. Prenavljal je cerkev domači pozlatar iz Kostrivnice, g. Andrej But, katerega zavoljo njegovega vestnega in cenega dela priporočamo slovenskemu občinstvu.

Tri nove maše v Žičah pri Konjicah.

Tri nove maše v enem letu, v eni župniji, to je gotovo nekaj izvanrednega. Vsled tega smo iz Žič pri Konjicah dobili naslednje priproste vrstice: Našo malo, iz samih dveh vasij obstoječo župnijo doleti letos izvanredno veselje. Koliko je velikanskih župnij v naši vladikovini, ki pa niti vsakih dvajset let nimajo novomašnikov! Žiče se bodo torej oblekle letos posebno slovesno. — Iz naše župnije je tudi več redovnic. To dokazuje, da se pri nas še vzgoja mladina v krščanskem duhu. — To posebno nagnjenje za duhovniški stan je pa ravno pri nas prav čudno, ker daleč na okrog ni niti samostanov, kjer bi se človek vzgledoval in vzpodbujal za ta stan; pač pa je povsod dosti nasprotnikov, ki odgovarjajo. To nagnjenje je torej nekako naravnost od Boga. Lani smo praznovali pri nas primicijo, bila pa je zlata. Zlatomašnika imeti, ki še opravlja težko župniško službo, to je tudi nekaj posebnega. Tako srečne so zopet Žiče!

Gospodarske stvari.

Priprava k rojenju čebel.

Čebelar mora že ob zimskem času panje in potrebno orodje za rojenje pripravljeno imeti; in prav sitno in škodljivo je, če mora čebelar potem, ko že roj na veji visi, še panj snažiti in potrebno orodje delati. Rado se zgodi, da roj noče dolgo na novo stanovanje čakati in o vročini hitro odleti. Nekateri roj ima tudi svoje »muhe« in se noče vvesti in rad odleti. Zato je potrebno, da imamo pri rokah brizgalnico, da tak roj z mrzlo vodo poškopimo.

Nekateri čebelarji imajo navado, da panj z močno dišečimi zelenjavami, kakor orehovim listjem, meto itd. drgnejo, kar je pa nepotrebno in čebelar močen duh zopern. Najbolje je, da se panj pajčevine čisto osnaži in z medom namaže. Pri panjih s premakljivimi satniki si umen čebelar roje sam napravi. Če je po rojenju deževno vreme, moramo roje krmiti — jim medu pokladati — sicer roj oslabi ali če več dni dežuje, od lakote pogine.

F. P-k.

Sejmovi. Dne 16. maja v Vojniku, Št. Ilju v Slov. goricah, v Poličanah (za svinje), na Ptujski gori, Pilstanju in Bizeljskem. Dne 18. maja pri Sv. Lovrencu v Puščavi, v Poličanah in Središču. Dne 19. maja pri Sv. Lenartu v Slov. gor. Dne 20. maja v Imenem (za svinje). Dne 21. maja na Bregu pri Ptuj (za svinje) in v Artičah. Dne 22. maja v Loki.

Dopisi.

Iz Celja. (Novice.) »Cvetoči majnik« se nam je prisolzil; prve dni je dežilo jako; kmetom je pa bilo po volji, ker je potem, da s tem večjo silo poglajalo zelenje in cvet. Ako nas Bog ohrani uime, se za letos prerokuje dobro leto. — Celje je zadnja leta precej vzraslo, vendar je mnogo stanovanj praznih. Letos ni ravno posebnih stavb; samo okrajno glavarstvo in mojster Dimetz sta podrla nekaj poslopja, ter se obetata lepi stavbi. Tem marljiveje pa razcvita stavba »Narodnega doma«, in napredek se vidi vsak dan. Sobe so že večinoma ometane in suhe, pa tudi na pročelju že rasejo ukusnirobi in okraski. »Vahtarca« je velikonočni teden lagala, da se je zidanje ostavilo. O ti bablje neumno, ali ne vé, da je Velika noč in ponedeljek pri nas praznik? Koncem šolskega leta namerava celó že v dvorani »Narodnega doma« prirediti dekliska šola veselico z glediščem. — Smrt nam marljivo pobira velemože. Komaj smo se vrnili od gomile gosp. Hausenbichlerja, že nam je pobrala iz naše sredine biser-učenjaka, jezikoslovca g. Vatroslava Oblaka. Na pogreb je došlo, razun učnjakov-velikanov Jagića in drugih, od povsod dovolj narodnjakov in Triglavani z zastavo. Rajnega pogrešal bode zelo Jagičev »Archiv« in »Slovenska matica«, pogrešal pa tudi ves slovenski in slovanski narod. — G. Majdič je kupil znani Premšakov mlin v Škofji vesi; g. dr. Sernec pa posestvo rajnega g. Žuže v Petrovčah. Tako ostaneta posestvi v narodnih rokah.

Od Male Nedelje. (Naši junaki). Da naša fara radi narodne probujenosti daleč slovi, to Vam je, g. urednik, itak znano. Za danes Vam moram sporočiti o naših fantih, ki niso samo duševno zmogni, ampak tudi telesno razviti, kakor pač redko kje. To je tudi c. k. vojaška komisija pri naboru v Ljutomeru dne 27. aprila pripoznala, ker je samo iz naše, nekaj čez 2500 duš broječe fare devetnajset fantov k vojakom potrdila. Res je hudo, da kmetu, kateri težko plačuje ptuje posle in delavce, a še njih velikokrat dobiti ne more, morajo najboljši domače moči za več let v vojaško suknjo, a je že tako, ker mora biti; toda čast je naši fari, ne samo fantom, nego tudi roditeljem, kateri so take čvrste korenjake odgojili. Saj je tudi vojaški stan slaven in časten stan. Posebno moram pa še omeniti, da je samo majhna drakovska občina za letos odgojila šest vojakov, k čemur se ji mora častiti. Da bi mi pa kdo ne predbacival, da povzdigujem samo naše fante, pripoznavam, da je tudi drugod po Slovenskem bilo za vojake potrjeno veliko več, nego pri drugih narodih. Zato želim, da bi to tudi na dalnji Dunaj zvedeli ter nam dali onih pravic, katere nam gredó.

Moravski

Iz Savinjske doline. (Dve različni bolezni.) Poročali so že časopisi o samomoru dečka, trgovskega vajenca v Št. Pavlu. Kaka bolezen ga je neki spravila do te smrti? Da bi človek sklenil umreti, ni lahko verjetno, dokler se ga ne prime — kuga, ki mu vzame vero, ž njo upanje boljših časov, ali pa ako mu možgani zvođenijo. — Druga bolezen je ugonobila mlado življenje, dijaka Šmida iz celjske dvojezične gimnazije. Nasli so ga tovariši v sredi sobe med raztrganimi zvezki

in knjigami mrtvega. Tožil je že dva dni, da ga kolje po glavi. Ker se bojijo, da je bolezen kužna, odpeljali so ga takoj iz mesta in pogreba se sošolci udeležiti niso smeli. Škoda mladih cvetk, ki pozebejo, predno razvijejo svoje moči! Bog jim bodi milosten!

Iz celjskega okraja. (Le več nemščine v solet!) To je geslo sedanjega deželnega šolskega nadzornika, g. Linhart. In blagor učitelju, ki ustreže deželnemu nadzorniku; 50 gld. nagrade mu je zagotovljenih! Taki judeževi groši od nekaj časa sem niso nič kaj redkega po Spodnjem Štajarju. Na mestu bi utegnili biti to, in kdo, razun pedagogov, bi se spotikal nad tem, ako bi davke plačevali samo Nemci? Ker je pa na Štajarskem tretjina davkov slovenskega naroda, moramo obsojevati take nagrade, ker izživljajo naš narod in širijo renegatstvo med učiteljstvom in mladino. — Hvala Bogu, da večina naših učiteljev ne mara za take Efijaltove peneze! No, g. dež. šolskemu nadzorniku sicer niso dragi, a tem dražji so svojemu narodu.

Od Sv. Petra na Medvedovem selu. (O babicah). Radoveden sem, kako se izpolnjuje ukaz okr. glavarstva celjskega glede neizprašanih babic. Glavarstvo je namreč zaukazalo, da župnijski uradi naj naznanjajo babice, ki niso izkušane za svoj posel, da bode zoper nje strogo postopalo. Ako vsi župnijski uradi vestno izpolnjujejo to povelje, tedaj morajo celjske ječe že biti prenapolnjene z neizprašanimi babicami; kajti izprašane babice so bele vrane na kmetih. Pa zakaj jih nimamo zavodov s slovenskim podukom za te osebe? Hoče okr. glavarstvo v tej reči kaj doseči, naj se obrne do deželnega odbora, pa gospodom tam pove, da tretjina štajarskih mater je slovenskega rodu, katerim gre tretjina slovenskih babic. Zato pa naj v Gradcu na zavodu za babice uvedejo slovenski poduk! Z zadnjim ukazom je naše okrajno glavarstvo naše matere nekoliko v zadrego spravilo, češ, kaj bo, ko pride porod, pa babice ne bo?!

Iz Arnje vasi pri Žaleu. (Konec.) Pozabili ste pa povedati, ali ste kapitalistov že tudi siti? Vaš korajžni brat jih je že. Kupite mu ga »frakele« in vam bo povedal zanimivo zgodbo, ki se je prigodila po volitvah, ki bi se dala porabiti v »Delavec«. Pri prihodnjih volitvah bo baje njegov bojni klic: Forvega ne volimo, on ne da za ... pijačo in ... Kedar bom boljše volje, bom pa vse povedal. »Ali so se morda tudi kapelanovim ljubljencem cedile sline po županskem stoličku« ... Torej vam so se zares cedile sline; dosedaj sem Vas še imel za boljšega; mislil sem, da so vam to hudobni jeziki izmislili; sedaj pa sami pritrdite, da je res. Najbrž se še vam sedaj cedijo! O te nesrečne volitve! Koliko potov ste že imeli, koliko jeze požrli — vse zastonj. Kako se mi smilite! Pa utolažite se! »Noben ni prerok v domačiji« in ker vam v sredi »servilnih kreatur«, kakor imenujete sožupljane, ne ugaja več in ker tudi ni upanja, da bi kedaj v tej občini gospodarili, podajte se raji v širni svet in poskusite kje drugje svojo srečo! Oglasite se pri »pobiču«. Z nabiti vam on ve kaj svetovati. Lepo je od vas, da niste pozabili na svoja dva pomagača! »Korajžni O. in tihi občinski sluga sta gotovo dopisunu trn v peti, ker se ne pustita zaukazovati od vsacega mlečnozobnega pobalina«, ampak le od tistega, ki za »frakele šnopsa« da. Gotovo vam bosta oba za to priporočilo hvaležna! »Dopisun je povedal v »Slov. Gosp.«, da je neko 10letno dekle prineslo klobaso na petek v šolo, jo jedlo in še drugim otrokom delilo«. Govorilo se je, da oče tistega otroka to taji in sedaj pa »na vsa usta« »Delavec« to »Gospodarjevo« poročilo potrdi ter postavi »vzgledega očeta« za — lažnjika! »Kako velikanski greh je to, ker je jedla hči trpina na petek klobaso v šoli?« vpraša

»Delavec«. Za vas sploh ni greha, ker ne verujete v Boga, sicer bi bili vsako nedeljo pri pridigi in sv. maši, tako ste pa dva streljaja od nje oddaljeni; bojite se, da bi se cerkev podrla in vas zagrebla — za nas kristjane je pa to greh, in ostane greh, če tudi to stori hči »trpina«. Zakaj se pa imenujejo tako »vzgledni oče«, bo marsikdo vprašal? Ker težko delajo? Kaj se! Ne sejejo, ne žanjejo pa vendar ... zakaj pa? Kaj boste tako radovedni! Lansko leto so dve tožbi zgubili, v adventu so pri volitvah propadli, celo zimo so letali »k kreisgerichtu« in k svojemu prijatelju dr. Stepišniku ... ker torej veliko trpijo, postali so oče — trpin. Pa tako hudo jim še pa tudi ni: še imajo dosti klobas za — petke! »Več kmetov in rokodelcev« se glasi podpis. Prav ste jo pogodili! K imenitnemu dopisu spada imeniten podpis! Pa da bi le resnično bilo! Le resnico pišite, sicer pravijo ljudje, da človek laže; in za vas se to vendar ne spodobi, ki nosite tako častno ime »vzgledni oče«. Zato se pa prihodnjič tako-le podpišite: Ta izvrstni članek je spisal tisti, kateri ure pokvarja. Če pa hočete smete tudi svoje ime podpisati, saj vendar v nemščini nekaj tako »lepega« pomeni. Na svidanje!

Od Savinje. (Volitve v Braslovčah.) Kar smo že te dne bojzljivo pričakovali, se bode zgodilo. Zadnje občinske volitve v Braslovčah so pokazale, da bo treba zidati dve novi šoli. Čeravno je bila agitacija živo delavna, in čez 50 stotin volilcev še v rano jutro na volišču, vendar se jih je mnogo odtegnilo volitvi, češ, da se ne zamerijo. Kaj pa — da se bodo kesali, ko bode treba s svetlimi tolarji plačevati kaznjivo brezbriznost; pregovor pač pravi: Komur ni svetovati, ni mu tudi pomagati mogoče. Marsikateri bo pač po-tožil, da ni vedel, zakaj se gre, a kaj pomaga po toči zvoniti!

Od Sv. Planine nad Trbovljami. (Tatvina.) Gosp. urednik! V noči na prvi majnik so drzni tatovi vlomili v trboveljsko »Posojilnico«. Navrtali so blagajno na dveh mestih in odnesli 1666 gld. 15 1/2 kr. O tatovih ni duha ne sluha. Ljudje so mirni in zopet vlagajo. Celó veseli so, da jim hudobneži niso ukradli tudi dveh gg. kaplanov, ki nad »Posojilnico« stanujeta. — Škoda so že poravnali odborniki, namreč: č. g. Peter Erjavec, župnik; gg. Ferdo Roš, župan in veleposestnik; Anton Volavšek, krčmar in veleposestnik; Franc Kallan, posestnik; Jože Goropevšek, krčmar in posestnik; Jožef Moll, trgovec in hišni posestnik; Pankracij Gregorc, kaplan. »Posojilnica« je razpisala nagrado 100 gld. tistemu, kateri naznani storilce. A morebiti bodo ušli človeški pravici, a božja roka visi nad njimi!...

Javorniški oglar.

Iz Žalca. (Shod socijalnih demokratov.) V nedeljo, dne 10. maja so napravili celjski socijalni demokrati shod v restavraciji g. Kuček-a. Ustop je pa bil dovoljen le tistim, kateri so imeli vabilo; bali so se, da bi kdo ne razjasnil ljudem njihovih krivih nauk. Da bi se ne vtihotali kateri nepoklican, morala je celo natakareca imeti v rokah vabilo, če jim je nosila pijačo. Vabilo, ki ga je dobila, se glasi: »Gospod (!) Antonija Presker vabi se na dogovor o obrtniškem za-zadevah po § 2 zbor. zak., kateri bode dne 10./5. 1896 ob uri popoldan v gostilni Kučeka. Ustop je samo tedaj dovoljen, ako se predstoječe vabilo pokaže.« — Sploh so se pa zopet grozno opekli socijaldemokrati; bilo jih je vseh skupaj 22, večinoma iz Celja. Od nas bil je le Roje in Jurij Sirše, kovač iz Arnje vasi, in Polak, čevljar iz Petrovč. Kmetje, zapomnite si to in se ravnajte po geslu: »Svoji k svojim!«

Iz Škofje vasi. (Kopačev mlin.) Daleč okrog znana mlina sta bila že od nekdanj »Kopačev« in pa »horvaški mlin«. Horvaški mlin, nekdanj lastnina gosp.

Pečnaka iz Teharij, bil je dolga leta v rokah strastnega nasprotnika Slovencev, gosp. Lutza. Od njega pa je kupil mlin naš dični g. Majdič, in tako so delavci, kateri so morali voliti prej z Nemci, se osvobodili. Kopačev mlin pa je bil do leta 1869. svojina g. Antona Premšaka. Teda je prevzel po njegovi smrti sin Ignac, katerega pa je zadel konkurz. Leta 1873. cenilo se je celo posestvo na 45.100 gld. Po konkurzu kupila ga je gospa Marija Premšak, mati Ignaca. Ta gospa je vrla Slovenka in vzgledna, pravična ženska. Mnogo žalosti je morala že prestati zaradi sinov, posebno Martina, kateri je posebno zaslovel vsled dopisov v »Vahtarci«. Bati se je bilo torej, da pride ta mlin po smrti vrle Slovenke v v nemške ali nemčurske roke. To pa je preprečila gospa sama in prodala mlin gospodu Majdiču dne 29. aprila t. l. za 20.100 gld. Obdržala si je pa večino posestva. Bog daj vrli gospej še mnogo brezskrbnih let, gospodu kupcu pa tudi obilo sreče!

S Slatine. (Distriktni zdravnik). Nedavno je bilo za naš okraj razpisano mesto distriktnega zdravnika. Zahtevalo se je med drugim tudi znanje obojnega deželnega jezika. Ker je stalna plača precej visoka in znaša na leto okoli 1000 gld., ker je vrhu tega Slatina kaj lep in romantičen kraj in ker je po leti tudi pri gostih pričakovati mnogo zaslužka, upati je bilo, da se zglesi veliko prošnikov za to mesto. In zglasilo se jih je osem, nekaj Nemcev, nekaj pa Čehov in Poljakov, med temi eden jud in eden protestant; pa čemur se je čudom čuditi, nobeden Slovenec. Distriktni odbor se je odločil za Čeha dr. Lindnerja, ki se je zavezal, v teku enega leta naučiti se slovenskega jezika.

Izpred Svetih gor. (Zapodili so jo dol!) Kdo pa in kaj? Le poslušajte! Prišel je veseli mesec majnik, mesec Marijin. Kako prebleženo Devico letos zopet verniki častijo? Pogledam dol v Čehovec. Zapazim lep Marijin slavalok, delo slovenskih Marijinih častilcev, zraven pa je visela slovenska zastava. Kaj se pa zgodi? Čehovski »Nemci« tega niso mogli trpeti in vrgli so zastavo dol. — Če vi, po sili Nemci, kaj tacega pri nas ne trpite, pri nas Slovencih in Marijinih častilcih, pa poberite svoja sila in kopita, ter »odvandrajte« tja, kjer vlada duh Bismarkov in se Martin Luter časti! Sicer pa še na svidenje!

Iz Celja. (Kat. podporno društvo) je zborovalo dne 3. maja v dvorani pri »Zamorcu«. Prečastiti g. opat Fr. Ogradi kot predsednik tega društva pozdravi navzoče ter jih navdušuje, naj bi bili zvesti podporniki tega društva, kojega blagi namen je, po neutrudljivih čč. šol. sestrah podučevati in krščansko vzgojevati nežno dekliško mladino celjske fare. Kadar g. blagajnik podpornike pretečenega leta prebere in o denarnih zadevah društva sporoči, se oglasi še neki gospod ter v jedrnatih besedah dokaže potrebnost dobre šole, poudarjajoč uzorno dekliško šolo čč. š. sester. S svojim letnim zborovanjem je priredilo društvo tudi tombolo, katera se je, hvala Bogu, dobro obnesla, kajti zabeležiti ima 140 gld. čistega dobička. Hvala vsem dobrotnikom, udeležencem in posebej še sodelujočim pevcem celjske čitalnice! — Za srečke so uplačali p. n. gg.: Naprudnik, deficijent, 42 gld.; Fr. Hrastelj, župnik, 20 gld.; Fr. Črnenšek, kaplan, Fr. Ferk, župnik, Jak. Kolednik, župnik, Fr. Cerjak, kaplan, dr. J. Lipold, župnik, po 10 gld.; Jak. Meško, kanonik, Karol Kumer, kaplan, dr. Dečko, odvetnik, dr. Fr. Mayer, po 5 gld.; dr. Brenčič, odvetnik, 3 gld.; Fr. Golobranc z. mojster, L. Baš, notar, J. Supanc, posestnik, Ostrožnik, po 2 gld.; A. Dimnik, M. Stradar, g. Nolli, Jaklič, A. Sailer, J. Radej, Ploy, Murn, A. Jezernik, M. Požar, po 1 gld.

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Dunaj. Nj. veličanstvo svetli cesar so se v nedeljo s cesarico vrnili iz Budapešte. — Poslanska zbornica je tudi v tretjem branju vsprejela Badenijevo volilno preosnovo. Pred glasovanjem so vsi slovenski poslanci zapustili zbornico razun obeh goriških. V ponedeljek pa je zbornica zopet začela obravnavati davčno preosnovo. — Dne 12. maja je bil na Dunaju velikanski shod, na katerem sta govorila princ Liechtenstein in dr. Lueger, ker Schönerejanci vedno hočejo delati zgago med združenimi kristijani.

Česko. Oni dan je bila v Budejovicah državno-zborska dopolnina volitev veleposestva. Izmed 93 veleposestnikov jih je prišlo volit osem, ki so izvolili svojega »zastopnika«. Res, čudna je volilna postava!

Štajarsko. Hrvaški vseučiliščniki v Gradcu so poslali belograjskim dijakom, ki so zažgali madjarsko zastavo, brzojavno pohvalo; toda v Budapešti so telegram zaplenili. — Tržaški »Edinosti« se poroča, da se nekateri slovenski velikošolci v Gradcu kaj radi dvobojujejo. Sila žalostno in pregrešno!

Koroško. Svetli cesar so potrdili postavbo o ustanovitvi mestne hranilnice v Celovcu. — Dne 3. maja je bil v Velikovcu umeščen č. g. dekan Janez Wieser, navdušen Slovenec, katerega so pa Nemci pozdravili s »frankfurtarcami«. Nemčurska nespamet!

Kranjsko. Danes teden je bil ljubljanskim županom izvoljem g. Ivan Hribar, ravnatelj banke »Slavije«. Bog daj Ljubljani obilo sreče tudi pod novim županom! — V Ljubljani se snuje novo stavbinsko društvo »Dom delavskih stanov«, da se za delavce priredé cenejša stanovanja.

Primorsko. »Hôtela Suda« v Gorici, kjer je dr. Lueger o Veliki noči stanoval, se zdaj izogibajo židje. — V Trstu so oni dan imeli isterski lahonski deželni poslanci posvetovanje zaradi premeščenja poreškega deželnega zbora v Pulj. Vsi so zoper to. — »Zaveza slov. učiteljskih društev« priredi letos o binških glavni zbor v Opatiji.

Ogersko. Obisk madjarske razstave ni posebno izvrsten, dasi imajo razni uradniki vožnjo zastonj. — V nedeljo je bilo več shodov v Budapešti, kjer so zahtevali občno volilno pravico. Med redarji in socialisti pa je prišlo do pretepa; 20 je bilo ranjenih. — Krščanska ljudska stranka priredi danes velik shod v Št. Martinu in pa v Apatinu.

Vnanje države.

Rim. Južnoameriški državi Chile in Argentinijski sta imeli radi meje dolgoleten prepir, ki pa je ponehal vsled modrega posredovanja sv. očeta. Te dni sta imenovani vladi papeža zato zahvalili. Torej tudi v Ameriki veliko premore papeževa beseda.

Italijansko. Finančni minister vzame na posodo 140 milijonov ne pri bogatih židih, ampak pri ljudstvu. Za državna dolžna pisma se je oglasilo sila veliko ljudij, bojda za dvaindvajsetkrat več, nego je treba.

Nemško. V Frankobrodu ob Meni, kjer se je sklenil leta 1871. mir med Nemci in Francozi, so v nedeljo vpričo cesarja in cesarice odkrili spomenik staremu Viljemu.

Rusko. Ob carjevem kronanju v Moskvi bode mesto za vsako vero in narodnost. Edini, ki so izključeni, so židje, kojih je v Rusiji 5 milijonov. Rusi pač boljše poznajo žide, kakor pa madjarski liberalci.

Bolgarsko. Oni dan se je vrnil knez Ferdinand s potovanja. Na Dunaju se nič ni mudil, pač pa je bil